

resolutiv (opløsende) betingelse, må anses for stridende mod renteforsikringslovens § 2 (bortset fra forbehold om ret til forsikringsbonus, jfr. bemærkningerne i det følgende afsnit).

På den anden side antages renteforsikringslovens § 2 ikke at være til hinder for vilkår om, at arbejdstageren under visse betingelser fortaber retten til pensionsmidlerne, når blot midlerne ikke kan tilfalde arbejdsgiveren selv. F. eks. vil der ikke af skattemæssige grunde være noget til hinder for en aftale om, at de pågældende midler i tilfælde af arbejdstagerens fratrædelse af stillingen før et nærmere fastsat tidspunkt skal overføres til pensionsordninger for andre i virksomheden ansatte eller eventuelt til en understøttelsesfond eller lignende. Der antages ikke at være hjemmel til at fastsætte nogen tidsmæssig grænse for et sådant overførselsforbehold, som med andre ord vil kunne gælde indtil pensionsalderens indtræden. Muligheden for at forbeholde overførsel til understøttelsesfond eller lignende, uden at arbejdsgiverens fradragsret berøres heraf, har givet anledning til visse tvivlsspørgsmål i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke ville have haft fradragsret for beløb, som han selv indbetalte direkte til den pågældende understøttelsesfond eller lignende.

Forslagets regler.

I stedet for renteforsikringslovens betingelse om bidragets definitive udskillelse fra yderens (arbejdstagerens) formue er det i forslaget § 4, stk. 2, § 8, nr. 2, og § 10, nr. 2, udtrykkeligt fastsat, at arbejdstageren skal være forsikret og ejer af forsikringen, ligesom det i § 12, nr. 2, er fastsat, at kontoen skal tilhøre arbejdstageren og udbetales til ham. Dette krav til ejerforholdet er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslaget § 4.

I forslaget § 17 er optaget de forbehold fra arbejdsgiverens side, som — selv om de er undtagelser fra regelen om, at ordningen skal tilhøre arbejdstageren — bør kunne accepteres i ordninger, der behandles efter pensionsbeskatningsreglerne.

For det første kan arbejdsgiveren forbeholde sig, at forsikringsbonus udbetales til ham selv. Denne regel, der svarer til gældende praksis, kan motiveres med, at der gennem en forsikringsordning — i modsætning til en opsparingsordning — sikres udbetaling af på forhånd aftalte beløb. Disse udbetalinger kan således, hvad enten talen er om løbende ydelser eller en kapitaludbetaling, fastsættes til en størrelse, som af parterne skønnes at give passende pensionsdækning, og det må derfor forekomme rimeligt, at overskydende beløb, der

udbetales som bonus, kan aftales udbetalt til arbejdsgiveren. Reglen omfatter alene beløb, der udbetales i form af bonus og ikke f. eks. forhøjelser af forsikringsydelser, hidrørende fra tidligere tilskrivning af bonus.

Dernæst vil en arbejdsgiver kunne forbeholde sig retten til værdien af forsikringen eller opsparingsordningen i tilfælde af, at ansættelsesforholdet ophører inden 5 år. Det er dog yderligere en betingelse for forbeholdets skattemæssige gyldighed, at arbejdsforholdet ophører før arbejdstagerens fyldte 30. år, samt at arbejdsforholdets ophør ikke skyldes arbejdstagerens død eller erhvervsudygtighed. Med denne regel har man villet åbne adgang for arbejdsgiverne til at bestemme, at yngre arbejdstagere, der forlader deres stilling efter en kortere ansættelsestid, ikke skal kunne medtage værdien af, hvad der er opsamlet for dem i en pensionsordning. I modsat fald ville resultatet antagelig i mange tilfælde blive, at der først blev etableret pensionsordning for de pågældende, efter at de havde været ansat i virksomheden i et vist åremål.

Reglerne i nr. 1 og nr. 2 tilsigter at gøre udtømmende op med, hvilke forbehold en arbejdsgiver kan tage i en pensionsordning efter lovforslagets ikrafttræden. Reglerne afviger fra de af udvalget om beskatningen af pensionsordninger foreslåede, idet der i udvalgets lovudkast er medtaget endnu et forbehold som foreneligt med en ordnings status som „P-ordning“ (omfattet af pensionsbeskatningsreglerne). Efter lovudkastets § 7, stk. 1, litra c, kan arbejdsgiveren tage forbehold om, at værdien af forsikringen eller indeståendet på kontoen m. v. helt eller delvis skal anvendes til dækning af eventuelle tab, der påføres ham af arbejdstageren, såfremt dennes tabvoldende handling har medført straf af fængsel. Denne regel er ikke medtaget i forslaget, da det må anses for betænkeligt at lade strafferetlige synspunkter være afgørende for skatteretlige regler. En afgrænsning som den foreslåede kan virke ind på sanktionsvalget i den enkelte straffesag og vil i hvert fald spille ind ved arbejdsgiverens afgørelse af, om et strafbart forhold skal anmeldes. Når man udelader reglen, vil kravet om, at arbejdstageren skal være ejer af forsikringen m. v. betyde, at arbejdsgiveren for sine krav mod arbejdstageren — som følge af skadegørende handlinger eller på andet grundlag — har samme stilling som arbejdstagerens andre kreditorer, og det vil herefter afhænge af dansk rets almindelige forsikringsretlige og obligationsretlige regler, i hvilket omfang arbejdsgiveren kan gøre sådanne krav gældende mod forsikringen eller opsparingskontoen. Der kan i øvrigt henvises til de betænkeligheder mod den af pensions-